

talt om Pensioner, der er tillagte Statstjenestemænd. Jeg gaar ud fra, at man har haft den Opfattelse, at der ikke blandt Statstjenestemænd er nogen, der oppebærer Pensioner, der ligger under 400 Kr. Men det er mig meddelt, at der skal være enkelte fra tidligere Tid pensionerede, hvis Mandspensioner ligger under de 400 Kr. Jeg gaar derfor ud fra, at hvis dette er Tilfældet og kan oplyses, bør § 1, 1ste Stykke, ogsaa give Adgang til, at saadanne Pensioner, der oppebæres af forhenværende Statstjenestemænd, faar en tilsvarende Forhøjelse til 400 Kr. Jeg finder det derfor, ligesom det ærede Medlem Hr. S. C. Nørgaard, rigtigt, at Sagen faar en kort Udvalgsbehandling.

Ogsaa af en anden Grund har jeg det Ønske, at denne Sag faar en Udvalgsbehandling, og det skyldes ikke saa meget de her nævnte Pensionister, som det skyldes den hidtil udenforstaaende mindre Skare af gamle understøttede, som ikke er forhenværende Statstjenestemænd eller Enker efter saadanne, men hvis Understøttelser gives paa Finansloven og i øvrigt ganske har Pensions Karakter. For disse understøttede har Forholdene været endnu mere fortvivlede, end de har været for de pensionerede Statstjenestemænd, og de trænger derfor i høj Grad til at faa deres Forhold ordnet ved samme Lejlighed. Disse Mennesker er ikke i sin Tid glemte af Lønningskommissionen, da den gav sit Udkast til den Lov, der eksisterer for indeværende Aar; thi i Anmærkningerne til det Lovforslag, der blev til Loven for indeværende Aar, sagde Lønningskommissionen udtrykkelig, at naar der i Loven er brugt Ordet Statstjenestemænd, udelukker dette efter Lønningskommissionens Mening ikke nogen fra at nyde godt af denne Lovs Bestemmelser, som ifølge Administrationspraksis hidtil har faaet Dyrtidstillæg, selv om de ikke er forhenværende egentlige Statstjenestemænd eller saadanne Enker. Altsaa havde der ikke været noget i Vejen for, naar man havde taget Hensyn til denne Bemærkning til Lovforslaget, at Lovens Bestemmelser for indeværende Aar var blevet anvendt ogsaa overfor disse understøttede. Naar dette i overvejende Grad ikke er blevet Tilfældet, synes det at være, fordi denne Bemærkning fra Lønningskommissionens Side er blevet overset indenfor de fleste Administrationsgrene. Der er enkelte Administrationer, der har set den. Paa Finanslovforslaget er for enkelte Administrationsgrenes Vedkommende disse understøttede, der ikke er forhenværende Statstjenestemænd eller saa-

dannes Enker, opførte med fuldt Dyrtidstillæg og Konjunkturtillæg, men langt de fleste Administrationsgrene har ikke gjort det. Tilsyneladende har de paagældende altsaa enten ingenting faaet, eller de har faaet det tidligere 25 pCt.s Tillæg, eller man har søgt det forhøjet til 50 pCt., men det er behandlet paa ganske uensartet Maade. Her maa formentlig indføres en generel Ordning, og da jeg ved, at Statens Lønningsraad ved en bestemt Lejlighed for nylig har gjort opmærksom paa dette Forhold og har henstillet, at disse understøttedes Forhold blev ordnet ved dette Lovforslag, og da det er mig bekendt, at Finansudvalgene har tiltraadt denne Tanke, vil jeg anse det for muligt i et eventuelt Udvalg at faa saavel samtlige Partiers som den højtærede Finansministers Medvirken til, at der f. Eks. i en særlig Paragraf i Loven gives Ministeriet Bemyndigelse til at anvende Lovens Bestemmelser paa alle saadanne understøttede, hvor Understøttelsen faktisk har Pensions Karakter.

Samtidig og sluttelig undlader jeg ikke at nævne, at der paa Marineministeriets Budget findes nogle forhenværende Lodser i Helsingør og Dragør, hvis Pensionering Staten har overtaget ved tidligere Lodsløve, og som altsaa ikke er egentlige forhenværende Statstjenestemænd, men dog faktisk Statspensionister. De har ved Finanslovbevillingen for indeværende Aar faaet tillagt saavel Konjunkturtillæg som Dyrtidstillæg til deres Statspensioner, og jeg gaar ud fra, at den Forbedring, som det foreliggende Lovforslag vil bringe, naar det er ophøjet til Lov, ogsaa vil komme til at virke ind paa disse Statspensionisters Forhold.

Parkov: Den højtærede Finansminister fortjener Tak, fordi dette Lovforslag er blevet fremsat. Det kan godt hælde, at de Personer, hvem Lovforslaget berører, har følt nogen Skuffelse over, at det ikke byder mere, end det gør, og navnlig over, at deres principale Krav — eller jeg maa maaske rettere sige Ønsker — om at faa deres Pension omberegnet efter Reglerne for Tjenestemandsløven ikke er blevet imødekommet. Hvis man sætter sig i deres Sted og ser paa Forholdene, saaledes som de nødvendigvis maa se paa dem, kan man ikke fortænke dem i, at de synes, det er en Uretfærdighed, at de, som ganske sikkert har tjent lige saa godt og lige saa trofast som deres Standsfæller, der er blevet pensioneret efter Tidspunktet 1. Oktober 1919, skal være saa meget ringere stillede end de,